

31997L0009

L 84/22

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

26.3.1997

DIREKTIVA 97/9/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 3. marca 1997****o odškodninskih shemah za vlagatelje**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

investicijsko podjetje ni sposobno izpolniti svojih obveznosti do svojih strank vlagateljev;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta ⁽³⁾,v skladu s postopkom iz člena 189b Pogodbe ⁽⁴⁾, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 18. decembra 1996,

(1) ker je Svet 10. maja 1993 sprejel Direktivo 93/22/EGS o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev ⁽⁵⁾; ker je navedena direktiva bistveni instrument za doseganje notranjega trga investicijskih podjetij;

(2) ker Direktiva 93/22/EGS določa pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki jih morajo investicijska podjetja vedno upoštevati, vključno s pravili, namenjenimi čim večji zaščiti pravic vlagateljev v zvezi z denarjem ali instrumenti, ki jim pripadajo;

(3) ker ne more noben sistem nadzora zagotoviti popolne zaščite, zlasti, kadar je zagrešena goljufija;

(4) ker je zaščita vlagateljev in ohranjanje zaupanja v finančni sistem na tem področju pomemben vidik dokončnega oblikovanja in pravičnega delovanja notranjega trga; ker je v ta namen torej bistveno, da ima vsaka država članica odškodninsko shemo za vlagatelje, ki jamči usklajeno raven zaščite vsaj za malega vlagatelja v primeru, če

(5) ker bodo mali vlagatelji torej lahko kupovali finančne storitve podružnic investicijskih podjetij Skupnosti ali na podlagi čezmejnega zagotavljanja storitev s prav takšnim zaupanjem kot od domačih investicijskih podjetij, ker bodo vedeli, da jim bo v primeru, da investicijsko podjetje ne bi bilo sposobno izpolniti svojih obveznosti do svojih strank vlagateljev, na razpolago usklajena minimalna raven zaščite;

(6) ker se lahko, v odsotnosti take minimalne usklajenosti, država članica gostiteljica zavoljo zaščite vlagatelja čuti upravičeno zahtevati članstvo v svoji odškodninski shemi, za investicijska podjetja Skupnosti, ki poslujejo prek podružnice ali iz naslova svobode opravljanja storitev in ki v svoji matični državi članici bodisi niso vključeni v nobeno odškodninsko shemo za vlagatelje bodisi so vključeni v shemo, za katero se šteje, da ne nudi ustrezne zaščite; ker lahko takšna zahteva škoduje delovanju notranjega trga;

(7) ker kljub temu, da ima trenutno večina držav članic nekaj odškodninskih sporazumov za vlagatelje, ti sporazumi na splošno ne zajemajo vseh investicijskih podjetij, ki imajo enotno dovoljenje, predvideno z Direktivo 93/22/EGS;

(8) ker naj ima torej vsaka država članica odškodninsko shemo za vlagatelje ali odškodninske sheme za vlagatelje, v katere bodo vključena vsa taka investicijska podjetja, ker mora vsaka odškodninska shema zajemati denar in instrumente s katerimi razpolaga investicijsko podjetje v zvezi z naložbenimi operacijami vlagatelja, ki se ne morejo vrniti vlagatelju, če investicijsko podjetje ni sposobno izpolniti svojih obveznosti do svojih strank vlagateljev; ker to nikakor ne vpliva na pravila in postopke glede odločitev, ki naj se sprejmejo v primeru nesolventnosti ali likvidacije investicijskega podjetja, ki se uporabljajo v vsaki državi članici;

(9) ker vključuje opredelitev investicijskega podjetja tudi kreditne institucije, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev; ker je treba tudi od vsake take kreditne institucije zahtevati, da se vključi v odškodninsko shemo za vlagatelje za kritje svojih naložbenih poslov; ker od

⁽¹⁾ UL C 321, 27.11.1993, str. 15 in UL C 382, 31.12.1994, str. 27.

⁽²⁾ UL C 127, 7.5.1994, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje podano 28. julija 1995.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 19. aprila 1994 (UL C 128, 9.5.1994, str. 85), skupno stališče Sveta z dne 23. oktobra 1995 (UL C 320, 30.11.1995, str. 9) in Odločba Evropskega parlamenta z dne 12. marca 1996 (UL C 96, 1.4.1996, str. 28). Odločba Sveta z dne 17. februarja 1997 in Odločba Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 1997 (UL C 85, 17.3.1997)

⁽⁵⁾ UL L 141, 11.6.1993, str. 27.

takšne kreditne institucije torej ni potrebno zahtevati, da je vključena v dve ločeni odškodninski shemi, če posamezna odškodninska shema izpolnjuje zahteve obeh direktiv, te in Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zjamčenih vlog ⁽¹⁾; ker bo torej v primeru investicijskih podjetij, ki so kreditne institucije, v nekaterih primerih težko ločiti med vlogami, zajetimi v Direktivi 94/19/ES, in denarjem, ki ga imajo v zvezi z naložbenimi posli; ker naj se državam članicam dovoli, da se odločijo, katera direktiva velja za takšne terjatve;

- (10) ker Direktiva 94/19/ES dovoljuje državi članici, da kreditno institucijo oprosti obveznosti vključitve v shemo zjamčenih vlog, če je kreditna institucija vključena v sistem, ki varuje kreditno institucijo samo in predvsem zagotavlja njeno solventnost; ker lahko država članica kreditno institucijo, ki je vključena v tak sistem in je hkrati investicijsko podjetje, ob upoštevanju določenih pogojev oprosti obveznosti vključitve v odškodninsko shemo za vlagatelje;

- (11) ker naj bi usklajena minimalna raven odškodnine 20 000 ekujev na vlagatelja zadoščala za zaščito interesov malega vlagatelja, če investicijsko podjetje ni sposobno izpolniti svojih obveznosti do svojih strank vlagateljev; ker se torej zdi upravičeno določiti minimalno raven odškodnine 20 000 ekujev; ker bodo morda, kot v Direktivi 94/19/ES, potrebne omejene prehodne določbe, ki bodo omogočile usklajitev odškodninskih shem s to vrednostjo, saj se nanaša tudi na države članice, ki v času sprejema te direktive ne bodo imele take sheme;

- (12) ker je bila enaka vrednost sprejeta z Direktivo 94/19/ES;

- (13) ker je zaradi spodbuditve vlagateljev k ustrezni skrbnosti pri izbiri investicijskega podjetja primerno dovoliti državam članicam, da zahtevajo od vlagateljev, naj nosijo del morebitne izgube; ker mora imeti vlagatelj najmanj 90 % kritja za morebitno izgubo, če je plačana odškodnina manjša od minimuma Skupnosti;

- (14) ker nudijo odškodninske sheme nekaterih držav članic kritje, ki je višje od usklajene minimalne ravni zaščite po tej

direktivi; ker se torej ne zdi primerno zahtevati spremembe shem v tem smislu;

- (15) ker povzroča ohranitev shem, ki znotraj istega območja Skupnosti ponujajo višjo raven kritja od usklajenega minimuma, nesorazmerja med odškodninami in neenake pogoje konkurence med nacionalnimi investicijskimi podjetji in podružnicami investicijskih podjetij iz drugih držav članic; ker naj se zaradi odprave tega neugodnega položaja podružnicam odobri, da se pridružijo shemam svojih držav gostiteljic, tako da bodo lahko svojim vlagateljem ponudile enako kritje, kot je predvideno v shemah držav gostiteljic; ker je primerno, da Komisija v svojem poročilu o uporabi te direktive navede obseg, do katerega so podružnice izkoristile to možnost, in vse težave, ki so jih pri izvajanju teh določb morda izkusile podružnice ali odškodninske sheme za vlagatelje; ker ni izključena možnost, da bi sheme teh matičnih držav članic same ponudile takšno dopolnilno kritje, ob upoštevanju pogojev, ki jih lahko te sheme določijo;

- (16) ker lahko podružnice investicijskih podjetij, ustanovljene v državah članicah, ki niso države njihovega izvora, ponujajo višje ravni kritja kot investicijska podjetja, pooblaščen v njihovih državah članicah gostiteljicah, povzročijo motnje trga; ker ni primerno, da bi raven ali obseg kritja, ki ga ponujajo odškodninske sheme, postale sredstvo konkurence; ker je treba torej vsaj v začetnem obdobju predpisati, da ne sme niti raven niti obseg kritja, ki ga ponuja shema matične države članice vlagateljem v podružnicah v drugi državi članici, preseči najvišje ravni ali obsega, ki ga ponuja ustrezna shema v državi članici gostiteljici; ker naj se vse motnje trga čimprej preučijo na podlagi pridobljenih izkušenj in z vidika razvoja v finančnem sektorju;

- (17) ker mora imeti država članica možnost, da nekatere vrste posebej navedenih naložb ali vlagateljev, če meni, da ne potrebujejo posebne zaščite, izloči iz kritja, ki ga zagotavlja odškodninska shema za vlagatelje;

- (18) ker je v nekaterih državah članicah odškodninska shema za vlagatelje v odgovornosti strokovnih organizacij; ker imajo druge države članice sheme, ki so bile ustanovljene in so zakonsko predpisane na statutarni osnovi; ker predstavlja

⁽¹⁾ UL L 135, 31.5.1994, str. 5.

ta raznolikost statusa težavo le v zvezi z obveznim članstvom in izključitvijo iz sheme; ker je treba torej ukrepati, da se omejijo pooblastila sheme na tem področju;

načeloma pokrivati investicijska podjetja sama in po drugi strani, da morajo biti zmogljivosti financiranja takih shem v sorazmerju z njihovimi obveznostmi; ker seveda ne smejo spravljati v nevarnost stabilnosti finančnega sistema zadevne države članice;

(19) ker mora vlagatelj dobiti odškodnino brez pretiranega zavlačevanja, potem ko je ugotovljena veljavnost njegove terjatve; ker mora imeti odškodninska shema možnost sama določiti razumen rok za predložitev terjatev; ker pa se dejstvo, da je tak rok potekel, ne more uveljavljati proti vlagatelju, ki je imel utemeljen razlog, da ni mogel predložiti zahtevka v določenem roku;

(24) ker ta direktiva ne sme povzročiti, da bi države članice ali njihovi pristojni organi postali odgovorni vlagateljem, če so zagotovili, da se uvede in uradno prizna ena ali več odškodninskih shem za vlagatelje po pogojih, ki jih predpisuje ta direktiva;

(20) ker je obveščanje vlagateljev o odškodninskih sporazumih bistvena sestavina zaščite vlagatelja; ker je člen 12 Direktive 93/22/EGS zahteval, da investicijska podjetja pred sklenitvijo posla informirajo vlagatelje o možni uporabi odškodninske sheme ker naj zato ta direktiva določi pravila o informiranju zainteresiranih vlagateljev o odškodninskih shemah za pokritje njihovega naložbenega posla;

(25) končno, ker je minimalna stopnja usklajenosti odškodninskih sporazumov za vlagatelje potrebna za dokončno oblikovanje notranjega trga za investicijska podjetja, ker bo omogočila vlagateljem, da poslujejo s temi podjetji z večjim zaupanjem, zlasti s podjetji iz drugih držav članic in omogočila izogibanje vsakršnim težavam, ki jih povzročijo države članice gostiteljice z uporabo nacionalnih pravil o zaščiti vlagateljev, ki niso usklajena na ravni Skupnosti; ker je v odsotnosti odškodninskih sporazumov za vlagatelje, ki se ujemajo s kritjem v Direktivi 93/22/EGS, obvezujoča direktiva Skupnosti edino primerno orodje za doseganje cilja; ker ta direktiva vpliva le na zahtevano minimalno uskladitev, dovoljuje državam članicam, da predpišejo širše ali višje kritje, če želijo in daje državam članicam potrebno svobodo glede organizacije in financiranja odškodninskih shem za vlagatelje,

(21) ker lahko formalnopravno neurejeno oglaševanje sklicevanja na višino in obseg odškodninskih shem vpliva na stabilnost finančnega sistema ali zaupanja vlagateljev; ker naj torej države članice določijo pravila za omejitve takega sklicevanja;

(22) ker ta direktiva načeloma zahteva od vsakekega investicijskega podjetja, da se včlani v odškodninsko shemo za vlagatelje; ker direktive, ki urejajo sprejem investicijskega podjetja s sedežem v državi nečlanici, zlasti Direktiva 93/22/EGS, dopuščajo državam članicam, da se odločijo ali in pod kakšnimi pogoji dovolijo podružnicam takšnih investicijskih podjetij, da poslujejo na njihovem območju; ker takšne podružnice ne bodo uživale svobode opravljanja storitev po drugem odstavku člena 59 Pogodbe ali pravice do ustanavljanja v državah članicah, v katerih niso ustanovljene; ker se mora zato država članica, ki priznava takšne podružnice, odločiti, kako uporabiti načela te direktive za takšne podružnice v skladu s členom 5 Direktive 93/22/EGS in s potrebo po zaščiti vlagateljev in ohranjanju celovitosti finančnega sistema; ker je bistveno, da se vlagatelji v takšne podružnice popolnoma zavedajo odškodninskih sporazumov, ki veljajo zanje;

(23) ker ni nujno, da ta direktiva uskladi načine, kako se financirajo odškodninske sheme za vlagatelje, glede na to, da morajo po eni strani stroške financiranja takih shem

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive:

1. „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1(2) Direktive 93/22/EGS

— pooblaščen v skladu s členom 3 Direktive 93/22/EGS,
ali

- pooblaščen kot kreditna institucija v skladu z Direktivo Sveta 77/780/EGS ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 89/646/EGS ⁽²⁾ z dovoljenjem, ki zajema eno ali več investicijskih storitev, navedenih v oddelku A Priloge k Direktivi 93/22/EGS;
- 2. „investicijski posel“ pomeni vsako finančno storitev, kakor je opredeljena v členu 1(1) Direktive 93/22/EGS in storitev, navedeno v točki 1 oddelka C Priloge k tej direktivi;
- 3. „instrumenti“ pomeni instrumente, navedene v oddelku B Priloge k Direktivi 93/22/EGS;
- 4. „vlagatelj“ pomeni vsako osebo, ki zaupa denar ali instrumente v zvezi z investicijskim poslom investicijskemu podjetju;
- 5. „podružnica“ pomeni mesto poslovanja, ki je del investicijskega podjetja, ki ni pravna oseba in ki opravlja finančne storitve, za katere je dobilo dovoljenje investicijsko podjetje; vsa mesta poslovanja, ki jih investicijsko podjetje s sedežem v drugi državi članici ustanovi v isti državi članici, se štejejo za enotno podružnico;
- 6. „skupen investicijski posel“ pomeni investicijski posel, ki se izvaja za račun dveh ali več oseb ali do katerega imajo pravice dve ali več oseb, ki se lahko izvede s podpisom ene ali več teh oseb;
- 7. „pristojni organi“ pomeni organe, opredeljene v členu 22 Direktive 93/22/EGS; ti organi so lahko, če je primerno, tisti, ki so opredeljeni v členu 1 Direktive Sveta 92/30/EGS, z dne 6. aprila 1992 o nadzoru kreditnih institucij na konsolidirani osnovi ⁽³⁾.

Člen 2

1. Vsaka država članica zagotovi, da se na njenem območju uvede in uradno prizna ena ali več odškodninskih shem za vlagatelje.

Razen v okoliščinah, predvidenih v drugem pododstavku in v členu 5(3), ne more nobeno investicijsko podjetje, ki je dobilo dovoljenje v tej državi članici, izvajati investicijskih poslov, če ni vključeno v tako odškodninsko shemo.

Vendar lahko država članica kreditno institucijo, na katero se nanaša ta direktiva, oprosti obveznosti vključitve v odškodninsko shemo za vlagatelje, če je ta kreditna institucija že oproščena po členu 3(1) Direktive 94/19/ES obveznosti vključitve v shemo zajamčenih vlog, pod pogojem, da so zaščita in informacije, ki se dajo deponentu, pod enakimi pogoji dane vlagateljem in vlagatelji tako uživajo zaščito, ki je vsaj enaka tisti, ki jo ponuja odškodninska shema za vlagatelje.

Vsaka država članica, ki izkoristi to možnost, o tem obvesti Komisijo; zlasti razkrije lastnosti sistemov zaščite in kreditne institucije, ki jih le-ti pokrivajo za namene te direktive, kot tudi vse poznejše spremembe posredovanih podatkov. Komisija o tem obvesti Svet.

2. Odškodninska shema zagotovi kritje za vlagatelje v skladu s členom 4, bodisi če:

- so pristojni organi odločili, da je po njihovem mnenju verjetno, da podjetje v danem času zaradi razlogov, neposredno povezanih z njegovimi finančnimi okoliščinami, ni sposobno izpolniti svojih obveznosti, ki izhajajo iz terjatev vlagateljev, in ni pričakovati, da bi bilo to kmalu sposobno storiti,

bodisi

- je sodni organ izdal odločbo zaradi razlogov, neposredno povezanih s finančnimi okoliščinami investicijskega podjetja, ki vpliva na začasen odlog možnosti, da vlagatelj vložijo terjatev,

kar je prej.

Kritje je zagotovljeno za terjatve, ki izhajajo iz nezmožnosti investicijskega podjetja, da:

- izplača denar, ki ga dolguje ali pripada vlagateljem in ga ima v njihovem imenu v zvezi z investicijskim poslom

ali

- vrne vlagateljem instrumente, ki jim pripadajo, in jih poseduje, vodi ali upravlja v njihovem imenu v zvezi z investicijskim poslom

v skladu z veljavnimi pravnimi in pogodbenimi pogoji.

⁽¹⁾ Prva direktiva Sveta 77/780/EGS z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z izvajanjem poslov kreditnih institucij (UL L 322, 17.12.1977, str. 30). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/646/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 1).

⁽²⁾ Druga direktiva Sveta 89/646/EGS z dne 15. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z izvajanjem poslov kreditnih institucij, ki spreminja Direktivo 77/780/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/30/EGS (UL L 110, 28.4.1992, str. 52).

⁽³⁾ UL L 110, 28.4.1992, str. 52.

3. Vsako terjatev do kreditne institucije po odstavku 2, za katero bi v določeni državi članici veljali obe direktivi, ta in Direktiva 94/19/ES, ta država članica usmeri na shemo po eni ali drugi direktivi, tisti, za katero meni, da je primerna. Po teh direktivah ni nobena terjatev upravičena do odškodnine več kot enkrat.

4. Znesek vlagateljeve terjatve se izračuna v skladu s pravnimi in pogodbenimi pogoji, zlasti tistimi, ki se nanašajo na pobot in protiterjatve, primerne za ovrednotenje na dan odločitve ali sklepa iz odstavka 2, z zneskom denarja ali vrednostjo, če je mogoče, določeno s sklicevanjem na tržno vrednost, instrumentov vlagatelja, ki jih investicijsko podjetje ni sposobno poplačati ali vrniti.

Člen 3

Terjatve, ki izhajajo iz transakcij, v zvezi s katerimi je bila izrečena kazenska obsodba zaradi pranja denarja, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive Sveta 91/308/EGS, z dne 10. junija 1991 o preprečevanju zlorabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽¹⁾, se izločijo iz vseh odškodnin po odškodninskih shemah za vlagatelje.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da odškodninske sheme zagotavljajo za terjatve iz člena 2(2) kritje najmanj 20 000 ekujev na vlagatelja.

Do 31. decembra 1999 lahko države članice, v katerih je ob sprejemu te direktive kritje manjše od 20 000 ekujev, ohranijo to nižjo raven kritja, pod pogojem, da ni manjša od 15 000 ekujev. Ta možnost je na razpolago državam članicam, na katere se nanašajo prehodne določbe drugega pododstavka člena 7(1) Direktive 94/19/ES.

2. Država članica lahko določi, da se nekateri vlagatelji izločijo iz kritja po odškodninskih shemah ali da se jim odobri nižja raven kritja. Te izključitve so naštet v Prilogi I.

3. Ta člen ne izključuje ohranitve ali sprejema določb, ki dajejo vlagateljem večje ali popolno kritje.

4. Država članica lahko omeji kritje iz odstavka 1 ali odstavka 3 na določen odstotek vlagateljeve terjatve. Odstotek kritja mora biti enak ali večji od 90 % terjatve, če je znesek, ki naj se plača iz odškodninske sheme, manjši od 20 000 ekujev.

Člen 5

1. Če investicijsko podjetje, ki mora po členu 2(1) biti vključeno v shemo ne izpolnjuje obveznosti, ki jih je dolžno kot član te odškodninske sheme, se obvestijo pristojni organi, ki so mu izdali dovoljenje, in v skladu z odškodninsko shemo sprejmejo vse ustrezne ukrepe, vključno z odreditvijo kazni za zagotovitev izpolnitve obveznosti investicijskega podjetja.

2. Če ti ukrepi ne zagotovijo izpolnitve s strani investicijskega podjetja, lahko odškodninska shema, če nacionalna zakonodaja dovoljuje izključitev člana, z izrecnim soglasjem pristojnih organov, opozori podjetje, da bo v roku, ki ne sme biti krajši od 12 mesecev, izključeno iz odškodninske sheme. Odškodninska shema še naprej zagotavlja kritje po drugem pododstavku člena 2(2) za investicijske posle, ki so sklenjeni do izteka roka. Če investicijsko podjetje ob izteku roka ne izpolni svojih obveznosti do odškodninske sheme, ga lahko shema potem ko pridobi izrecno soglasje pristojnih organov, izključi.

3. Če to dovoljuje nacionalna zakonodaja in z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so izdali dovoljenje, lahko investicijsko podjetje, ki je izključeno iz odškodninske sheme za vlagatelje, nadaljuje z opravljanjem finančnih storitev, če je pred izključitvijo sklenilo alternativne odškodninske sporazume, ki zagotavljajo, da bodo imeli vlagatelji kritje, ki je vsaj enakovredno tistemu, ki ga ponuja uradno priznana shema in ima lastnosti, enakovredne lastnostim sheme.

4. Če investicijsko podjetje, za katero se predlaga izključitev po odstavku 2, ne more skleniti alternativnih odškodninskih sporazumov, ki bi izpolnjevali pogoje iz odstavka 3, pristojni organi, ki so mu izdali dovoljenje, le-tega takoj odvzamejo.

Člen 6

Po odvzemu dovoljenja investicijskemu podjetju, se kritje po drugem pododstavku člena 2(2) še naprej zagotavlja za investicijske posle, ki so bili sklenjeni pred odvzемом.

Člen 7

1. Odškodninska shema za vlagatelje, ki je uvedena in uradno priznana v državi članici v skladu s členom 2(1), pokriva tudi vlagatelje v podružnicah, ki jih ustanovijo investicijska podjetja v drugih državah članicah.

⁽¹⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77.

Do 31. decembra 1999 ne smeta niti raven niti obseg, vključno z odstotkom zagotovljenega kritja, preseči najvišje ravni ali obsega kritja, ki ga ponuja ustrezna odškodninska shema na območju države članice gostiteljice. Pred tem datumom Komisija sestavi poročilo na podlagi izkušenj, pridobljenih pri uporabi tega pododstavka in člena 4(1) zgoraj navedene Direktive 94/19/ES in razmisli o potrebi po dopolnitvi teh določb. Če so določbe ustrezne, Komisija predloži predlog direktive Evropskemu parlamentu in Svetu, z namenom podaljšanja njihove veljavnosti.

Če raven ali obseg, vključno z odstotkom kritja, ki ga ponuja odškodninska shema države članice gostiteljice, presega raven ali obseg kritja, zagotovljenega v državi članici, v kateri ima investicijsko podjetje svoj sedež, država članica gostiteljica zagotovi, da se lahko podružnica prostovoljno pridruži na njenem območju uradno priznani shemi in tako dopolni kritje, ki ga njeni vlagatelji že uživajo iz naslova njenega članstva v shemi matične države članice.

Če se podružnica pridruži taki shemi, mora biti ta shema tista, ki pokriva kategorijo institucij, v katero spada podružnica, ali ji je v državi članici gostiteljici najbližja.

Države članice zagotovijo, da se za članstvo podružnic v vseh odškodninskih shemah za vlagatelje uporabljajo objektivni in splošno priznani pogoji. Pogoji za sprejem je, da podružnica izpolnjuje ustrezne članske obveznosti, zlasti vključno s plačilom vseh prispevkov in drugih stroškov. Države članice pri uresničevanju tega odstavka upoštevajo vodilna načela, določena v Prilogi II.

2. Če podružnica, ki uporabi možnost prostovoljnega članstva po odstavku 1, ne izpolni obveznosti, ki jih je dolžna kot članica odškodninske sheme za vlagatelje, se obvestijo pristojni organi, ki so ji izdali dovoljenje, in v skladu z odškodninsko shemo sprejmejo vse ustrezne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da podružnica izpolni zgoraj navedene obveznosti.

Če ti ukrepi ne zagotovijo, da bi podružnica izpolnila obveznosti iz tega člena, lahko odškodninska shema po opozorilu s primerним rokom, ki ni krajši od 12 mesecev, s soglasjem pristojnih organov, ki so izdali dovoljenje, podružnico izključi. Odškodninska shema v katerem je bila podružnica prostovoljna članica, še naprej krije investicijske posle, ki so bili sklenjeni pred tem datumom. Vlagatelje se obvesti o odvzemu dopolnilnega kritja in datumu, ko začne veljati.

Člen 8

1. Kritje, predvideno v členu 4(1), (3) in (4), se uporablja za vlagateljevo skupno terjatev do istega investicijskega podjetja po tej direktivi, ne glede na število računov, valuto in lokacijo v Skupnosti.

Države članice lahko kljub temu določijo, da se sredstva v valutah, ki niso valute držav članic in ekuji, izločijo iz kritja ali da zanje velja manjše pokritje. Ta možnost ne velja za instrumente.

2. Pri izračunu kritja, predvidenega v členu 4(1), (3) in (4), se upošteva vsak vlagateljv delež v skupnem investicijskem poslu.

V odsotnosti posebnih določb se terjatve enakomerno razdelijo med vlagatelje.

Države članice lahko predpišejo, da se lahko terjatve, ki se nanašajo na skupen investicijski posel, do katerih sta upravičeni dve osebi ali več, kot člani poslovnega družabništva, zveze ali poslovnega združenja podobne narave, ki ni pravna oseba, za izračun vrednosti iz člena 4(1), (3) in (4), združijo in obravnavajo, kot da bi izhajale iz naložbe posameznega vlagatelja.

3. Če vlagatelj ni neomejeno upravičen do zneskov ali vrednostnih papirjev, prejme odškodnino oseba, ki je neomejeno upravičena, pod pogojem, da je istovetnost te osebe ugotovljena ali se lahko ugotovi pred datumom odločitve ali odločbe iz člena 2(2).

Če so neomejeno upravičene dve osebi ali več, se pri izračunu vrednosti iz člena 4(1), (3) in (4) upošteva delež vsake v sporazumih, po katerih se upravlja z zneski ali z vrednostnimi papirji.

Ti predpisi ne veljajo za kolektivne naložbene podjeme.

Člen 9

1. Odškodninska shema sprejme ustrezne ukrepe, da obvesti vlagatelje o odločitvi ali odločbi iz člena 2(2) in jim odškodnino, če so do nje upravičeni, čimprej izplača. Odškodninska shema lahko določi rok, v katerem naj vlagatelji predložijo svoje terjatve. Ta rok ne sme biti krajši od pet mesecev od datuma zgoraj omenjene odločitve ali odločbe ali datuma, ko je odločitev ali odločba javno objavljena.

Shema se ne more sklicevati na dejstvo, da je potekel rok in odkloniti kritje vlagatelju, ki ni mogel pravočasno uveljaviti svoje pravice do odškodnine.

2. Shema mora izplačati vlagateljevo terjatev takoj, ko je mogoče, in najpozneje v treh mesecih od ugotovljene upravičenosti in zneska terjatve.

V izjemnih okoliščinah in posebnih primerih lahko odškodninska shema zaprosi pristojne organe za podaljšanje roka. Nobeno podaljšanje pa ne more presegati treh mesecev.

3. Ne glede na časovno omejitev iz odstavka 2, lahko odškodninska shema izplačilo začasno odloži do razsodbe sodišča, če je vlagatelj ali katera koli druga oseba, ki je upravičena ali ima delež v investicijskem poslu, obdolžena za prekršek, ki izhaja iz ali je povezan s pranjem denarja, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 91/308/EGS.

Člen 10

1. Države članice zagotovijo, da sprejmejo investicijska podjetja ustrezne ukrepe in dajo obstoječim in zainteresiranim vlagateljem na razpolago podatke, ki so potrebni za identifikacijo odškodninske sheme za vlagatelje, v katerega so včlanjena investicijska podjetja in njegove podružnice v Skupnosti, ali katerega koli alternativnega odškodninskega sporazuma, ki je zagotovljen po drugem pododstavku člena 2(1) ali člena 5(3). Vlagatelje se obvesti o določbah odškodninske sheme za vlagatelje ali alternativnega odškodninskega sporazuma, ki se uporablja, vključno z zneskom in obsegom kritja, ki ga ponuja odškodninska shema, in o vseh pravilih, ki jih določijo države članice na podlagi člena 2(3). Ti podatki se dajo na razpolago na zlahka razumljiv način.

Na zahtevo se dajo tudi podatki v zvezi s pogoji, ki urejajo odškodnino, in formalnosti, ki jih je treba izpolniti za pridobitev odškodnine.

2. Podatki iz odstavka 1 se dajo na razpolago na način, ki ga predpisuje nacionalna zakonodaja, v uradnem jeziku ali jezikih države članice, v kateri je ustanovljena podružnica.

3. Države članice vzpostavijo pravila, ki omejujejo uporabo podatkov iz odstavka 1 v oglašitvah, da preprečijo, da bi takšna uporaba vplivala na stabilnost finančnega sistema ali zaupanje vlagateljev. Država članica lahko takšno oglaševanje omeji na dejansko sklicevanje na shemo, v katero je vključeno investicijsko podjetje.

Člen 11

1. Vsaka država članica preveri, ali imajo podružnice, ki jih ustanovi investicijsko podjetje s sedežem zunaj Skupnosti, kritje enakovredno tistemu, ki je predpisano s to direktivo. Če nimajo takega kritja, lahko država članica ob upoštevanju člena 5 Direktive 93/22/EGS predpiše, da se podružnice, ki jih je ustanovilo investicijsko podjetje s sedežem zunaj Skupnosti, pridružijo odškodninski shemi za vlagatelje, ki deluje na njihovem območju.

2. Obstoječim in zainteresiranim vlagateljem v podružnicah, ki jih je ustanovilo investicijsko podjetje s sedežem zunaj Skupnosti, to investicijsko podjetje zagotovi vse ustrezne podatke v zvezi z odškodninskimi sporazumi, ki pokrivajo njihove naložbe.

3. Podatki iz odstavka 2 se dajo na razpolago na način, ki ga predpisuje nacionalna zakonodaja, v uradnem jeziku ali jezikih države članice, v kateri je ustanovljena podružnica in se pripravijo v jasni in razumljivi obliki.

Člen 12

Sheme ki izplačajo vlagateljem odškodnino, imajo pravico do zamenjave za pravice vlagateljev v postopkih likvidacije za zneske, ki so enaki njihovim plačilom, kar pa ne vpliva na druge pravice, ki jih utegnejo imeti po nacionalni zakonodaji.

Člen 13

Države članice zagotovijo, da je lahko vlagateljeva pravica do odškodnine predmet tožbe vlagatelja proti odškodninski shemi.

Člen 14

Najpozneje do 31. decembra 1999 Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi te direktive, če je primerno, skupaj s predlogi za njeno spremembo.

Člen 15

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 26. septembra 1998. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 16

Člen 12 Direktive 93/22/EGS se razveljavi z dnem, navedenim v členu 15(1).

Člen 17

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 18

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 3. marca 1997

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

M. DE BOER

PRILOGA I

SEZNAM IZKLJUČITEV IZ ČLENA 4(2)

1. Poklicni in institucionalni vlagatelji, ki vključujejo:
 - investicijska podjetja, kot so opredeljena v členu 1(2) Direktive 93/22/EGS,
 - kreditne institucije, kot so opredeljene v prvi alineji člena 1 Direktive Sveta 77/780/EGS,
 - finančne institucije, kot so opredeljene v členu 1(6) Direktive Sveta 89/646/EGS,
 - zavarovalnice,
 - kolektivne naložbene podjeme,
 - pokojninske sklade.Drugi poklicni in institucionalni vlagatelji.
2. Nadnacionalne institucije, vladni in upravni organi.
3. Pokrajinski, regijski, lokalni in mestni organi.
4. Člani uprave, direktorji in osebno odgovorni člani investicijskega podjetja, osebe, ki imajo 5 % ali več kapitala takega investicijskega podjetja, osebe, odgovorne za izvajanje revizij računovodskih listin investicijskih podjetij, in vlagatelji s podobnim položajem v drugih podjetjih v okviru iste skupine podjetij.
5. Ožji sorodniki in tretje stranke, ki delajo v imenu vlagateljev iz točke 4.
6. Druge družbe v isti skupini.
7. Vlagatelji, ki imajo kakršno koli odgovornost ali so izkoristili določena dejstva v zvezi z investicijskim podjetjem, ki so povzročila finančne težave ali prispevala k poslabšanju njenega finančnega stanja.
8. Družbe, ki so take velikosti, da jim ni dovoljeno sestavljati skrajšanih bilanc po členu 11 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS, z dne 25. julija 1978 na podlagi člena 54(3)(g) Pogodbe o letnih računovodskih izkazih nekaterih vrst družb ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kot je nazadnje spremenjena z Direktivo 94/8/ES (UL L 82, 25.3.1978, str. 33).

PRILOGA II

VODILNA NAČELA

(iz petega pododstavka člena 7(1))

Če podružnica zaprosi, da bi se pridružila odškodninski shemi za vlagatelje države članice gostiteljice za dopolnilno kritje, odškodninska shema države članice gostiteljice vzpostavi s shemo matične države članice bilateralna pravila in postopke za plačilo odškodnine vlagateljem te podružnice. Naslednja načela se nanašajo na sestavo teh postopkov in omejitev pogojev članstva, ki veljajo za to podružnico (kot so navedeni v členu 7(1)):

- (a) odškodninska shema za vlagatelje države članice gostiteljice obdrži polno pravico, da določi svoje cilje in splošno veljavna pravila za sodelujoča investicijska podjetja; lahko zahteva zagotovitev ustreznih podatkov in ima pravico te podatke preveriti pri pristojnih organih matične države članice;
- (b) odškodninska shema za vlagatelje države članice gostiteljice izpolni terjatve za dopolnilno odškodnino potem, ko jo pristojni organi matične države članice obvestijo o odločitvi ali odločbi iz člena 2(2). Odškodninska shema države članice gostiteljice ohrani polno pravico, da pred izplačilom dopolnilne odškodnine preveri vlagateljevo upravičenost v skladu s svojimi lastnimi standardi in postopki;
- (c) odškodninska shema za vlagatelje države članice gostiteljice in matične države članice sodelujeta druga z drugo, da zagotovita vlagatelju, da prejme odškodnino nemudoma in v pravih zneskih. Zlasti se sporazumeta o tem, kako lahko obstoj protiterjatve, ki lahko povzroči pobot po katerikoli shemi, vpliva na odškodnino, ki jo plača vlagatelju vsaka shema;
- (d) shema članice gostiteljice je upravičena podružnicam zaračunati dopolnilno kritje na ustrezni osnovi, v kateri je upoštevano kritje, ki ga financira shema matične države članice. Da bi se olajšalo zaračunavanje, je shema države članice gostiteljice upravičena predpostavljati, da bodo njegove obveznosti v vseh okoliščinah omejene na dopolnilno kritje, ki ga ponuja poleg kritja, ki ga je ponudila matična država članica, ne glede na to, ali matična država članica dejansko plača odškodnino za terjatve vlagateljev na območju države članice gostiteljice.